

Sag, lige saa lidt som det er den københavnske Børneskoles Sag at lære Børnene at blive Murere, Smede eller saa. Det, der hører til Erhvervet, maa den unge Grønlander lære, og det lærer han ogsaa, naar han om Sommeren sammen med sin Fader og øvrige Familie bryder op fra Vinterboligen og fra Skolen og drager ud til de forskellige Fangstpladser.

Det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Bluhme) fremsatte en sproglig Bemærkning, idet han ankede over, at nogle af Præsterne kaldes „Missionærer“. Ja, jeg indrømmer det ærede Medlem, at ogsaa jeg helst var fri for dette Udtryk og af samme Grund, som det ærede Medlem anførte, at nu har Grønland været kristent i snart Aarhundreder. Benævnelsen Missionær passer i Virkeligheden ikke rigtig, og jeg har ogsaa søgt at faa Udtrykket forandret, men det har dog vist sig mest praktisk at have to forskellige Benævnelser, en for den her fra Danmark udsendte, altsaa danskfødte Præst, og en for den indfødte Præst. Det er i Lovforslaget foreslaaet saaledes, at den udsendte Præst kaldes Missionær, den indfødte kaldes Førstepræst. Skulde imidlertid det kommende Udvalg finde et andet Udtryk for Missionær, skulde det glæde mig at tage imod det. Jeg har ophævet det hidtil brugte Udtryk „Missionariat“ og erstattet det med et ganske vist ikke helt dansk Ord, men et Ord, som har Borgerret paa Færøerne, nemlig „Præstegæld“. Kunde der paa samme Vis findes et andet mere dansk klingende Ord for de herfra udsendte Præster, skal jeg gerne tage imod det.

Det samme ærede Medlem ønskede, at man paa Seminariet optog andre Elever end dem, der skulde uddannes til Præster, Overkateketer eller Kateketer. Det ærede Medlem vil se, at det, som han her ønskede, søges imødekommet i § 12 i de der foreslaaede Efterskoler, som netop skulde yde videregaaende Undervisning af saadanne unge Grønlandere, som ikke ville gaa Præste- eller Lærervejen. Naturligvis giver Paragraffen kun en Ramme, der senere skal udfyldes, men som forhaabentlig vil blive udfyldt saaledes, at Grønland virkelig med Tiden faar Efterskoler til videregaaende Uddannelse, ogsaa for de unge Grønlandere, som ville blive i deres Erhverv og ikke søge Ansættelse som Præster eller Lærere.

Det ærede Medlem fremhævede, at det paa Seminarierne meget gjaldt ikke at afvæne Eleverne fra det nationale Ar-

bejde. Deri er jeg fuldt enig med det ærede Medlem, men det ærede Medlem vil se, at Lovforslaget bygger ganske paa den samme Tanke. I den Betænkning fra Seminariets Forstander, som er vedføjet Lovforslaget, vil det ærede Medlem læse en Udtalelse om, at ligesom det sker nu, vil man ogsaa i Fremtiden paa Seminariet holde Eleverne til ikke at glemme deres nationale Erhverv. Det vil af denne Skrivelse fremgaa, at man sørger for, at hver Elev paa Seminariet har sin Kajak og har jævnlig Adgang, navnlig paa den ugentlige Jagtdag, til at øve sig i Kajakroning og i Fangst. Dette betragtes som ganske nødvendigt og ganske selvfølgelig.

Det ærede Medlem mente, at de for de indfødte Overkateketer og Kateketer normerede Lønninger vare alt for store. Men her staa vi ogsaa ved et Punkt i Lovforslaget, der ikke er noget nyt. Herom har den høje Rigsdag allerede taget sin Bestemmelse. I Samlingen 1902—03 forelaa der paa Finanslovsforslaget et Forslag om Fastsættelse af disse Lønninger, og dette Forslag blev tiltraadt af Rigsdagen. Disse Lønninger ere følgende: Overkateketer lønnes som Kateketer med Tillæg af 120 Kr. aarlig, Kateketer, uddannede paa Seminarierne, med 240 Kr. aarlig, stigende med 36 Kr. hvert fjerde Aar til 420 Kr., Kateketer, uddannede privat af Præster, med 84 Kr. aarlig, stigende med 24 Kr. hvert fjerde Aar til 204 Kr. Endelig er der Kateketer uden særlig Uddannelse. Ved større Bopladser lønnes de med 48 Kr., stigende med 12 Kr. hvert fjerde Aar til 120 Kr., ved mindre Bopladser med 36 Kr., stigende med 9 Kr. hvert fjerde Aar til 90 Kr. Det er Lønninger, som ikke ere meget store, men som efter grønlandske Forhold anses for passende, og de ere vedtagne af Rigsdagen og allerede gjældende nu. Hvad saa de grønlandske Præster angaar, da foreslaas her i Lovforslaget en Forhøjelse af den sædvanlige Løn med 200 Kr., hvad der forhaabentlig ogsaa vil vinde Tingets Billigelse. Jeg ser nu ikke, at det er saa store Lønninger, der her er Tale om. Det ærede Medlem fra Assens (Berntsen) omtalte Ønskeligheden af, at unge Grønlandere ogsaa kunde ansættes i Handelens Tjeneste. Vi ere her inde paa et Omraade, der ikke ligger under min Ressort, og jeg skal derfor ikke udtale mig videre derom. Kun skal jeg sige, at Direktoratet nu altid søger at gennemføre, at Stillingen som Udstedsbestyrere, der hidtil som oftest have været beklædte af danske, nu altid forbeholdes